

20 DECEMBER 2015 – VIERDE ZONDAG VAN DE ADVENT

EERSTE LEZING

MICHA 5, 1-4a

Dit zegt de HEER: „Uit u, Betlehem in Efrata, het kleinste onder Juda's stammen, uit u zal geboren worden hij die over Israël moet heersen. In het verre verleden ligt zijn oorsprong, in lang vervlogen dagen.” Daarom zal de HEER hen overlaten aan hun lot, tot de tijd aanbreekt dat de zwangere vrouw haar kind heeft gebaard. Dan komt de rest van zijn broeders weer samen met de zonen van Israël. Dan neemt hij de macht in handen en zal hij hen hoeden door de kracht van de HEER, door de verheven naam van de HEER zijn God. In veiligheid zullen zij wonen, omdat zijn macht zal reiken tot aan de uiteinden van de aarde. Hijzelf zal Vrede zijn.

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE HEBREEEN 10, 5-10

Broeders en zusters,

Als Christus in de wereld komt, zegt Hij: „Slachtoffers en gaven hebt U niet gewild, maar U hebt mij een lichaam gegeven. Brandoffers en zoenoffers konden U niet behagen. Toen zei Ik: 'Hier ben Ik. Zoals er in de boekrol over Mij geschreven staat: Ik ben gekomen, God, om uw wil te doen.'”

Christus begint dus met te zeggen: „Slachtoffers en gaven, brandoffers en zoenoffers hebt U niet gewild, die konden U niet behagen”, hoewel de wet voorschrijft dat ze gebracht moeten worden.

En daarna zegt Hij: „Hier ben Ik, Ik ben gekomen om uw wil te doen.” Hij schaft dus het eerste af om het tweede te laten gelden. Door die wil zijn wij geheiligd, eens en voor altijd, door het offer van het lichaam van Jezus Christus.

EVANGELIE

LUCAS 1, 39-45

In die dagen reisde Maria met spoed naar het bergland, naar een stad in Juda.

Zij ging het huis van Zacharias binnen en groette Elisabeth. Zodra Elisabeth de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot. Elisabeth werd vervuld met de heilige Geest en riep met luide stem:

„Gezegend ben jij onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van je schoot. Waaraan heb ik het te danken dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt? Zie, zodra ik je groet hoorde sprong het kind van vreugde op in mijn schoot.”

„Zalig zij die geloofd heeft dat in vervulling zal gaan wat haar namens de Heer gezegd is.”

Proeve van een vernieuwing van de Nederlandse vertaling van het rooms-katholieke 'Lectionarium'

© Jean Bastiaens, Adelbert Denaux, Benoît Standaert &

Stany d'Ydewalle

www.bijbelhuiszevenkerken.be

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

Vervulde zwangerschappen

Sinds geruime tijd beogen de bisschoppen in Vlaanderen en Nederland een nieuwe vertaling van de Bijbel voor gebruik in de liturgie. De huidige teksten van het 'Lectionarium' zijn inmiddels vijftig jaar oud en wel degelijk aan vernieuwing toe. De werkzaamheden aan die nieuwe liturgische Bijbelvertaling vorderen gestaag, maar traag. Velen betreuren dat. Een vertaling die bij deze tijd is, laat een frisse geest waaien in onze woorddiensten. Daarom maakte een klein team van exegeten voor de zondagen van de advent een proeve van hoe die teksten zouden kunnen klinken. Van harte laten wij u hiervan mee proeven. Vandaag leest u hiernaast een 'vernieuwde vertaling' van de drie lezingen voor deze vierde zondag van de advent.

EVANGELIE • Voor een vol verstaan van de evangeliëlezing is het vruchtbaar het hele eerste hoofdstuk van Lucas door te lezen. Je ontdekt tijdens je lectuur hoe keer op keer de heilige Geest mensen in beweging brengt. De passage van het bezoek van Maria aan Elisabeth volgt meteen op dat van de engel Gabriël aan diezelfde Maria. Enkele dagen later al staat Maria op de stoep van haar verwante, die inmiddels zes maanden zwanger is. Dat goede nieuws heeft ze vernomen uit de mond van haar goddelijke boodschapper.

Haastige spoed brengt twee zwangere vrouwen bij elkaar in een stad van Juda. Alleen zij hebben ten diepste weet van wat zich in hun schoot afspeelt. Allebei werden ze op een of andere manier aangeraakt door Gods Geest. Ze voelen de dringende behoefte daarover met elkaar te praten. Niet door een engel, maar door toedoen van de heilige Geest heeft Elisabeth weet van de zwangerschap van Maria. Toch is de kleine Johannes haar nog voor. Hij springt op van vreugde in de schoot van zijn moeder (zie 1, 15). Nog voor hun geboorte worden twee schootkinderen van God door hun met de Geest vervulde moeders bij elkaar gebracht.

Elisabet voert het woord. Haar echtgenoot Zacharias is niet aanwezig. Bovendien zou hij niets kunnen zeggen. Tot de dag van de geboorte van Johannes kan hij niet spreken, omdat hij geen geloof hechtte aan de woorden van de engel Gabriël. Maria daarentegen laat in geloof aan haar gebeuren wat haar namens de Heer gezegd is. Daarom noemt Elisabeth haar zalig. Ook over Jozef, de verloofde van Maria, wordt met geen woord gerept. Gelet op de haast van Maria om bij Elisabeth te komen, is het zelfs de vraag of hij weet heeft van de zwangerschap van Maria. De twee vaders zijn voorlopig niet noemenswaardig. Voor joodse lezers kan dat tellen, want Zacharias is een priester uit de afdeling Abia en Jozef een man uit het huis van David. Misschien stoort het ook sommige van onze mannelijke lezers?

Ieder kind van een joodse moeder kan de Messias zijn. Als Elisabeth dat al niet uit zichzelf geloofde, hebben de opspringende vrucht in haar schoot en de vervulling met de Geest de vonk doen overslaan en haar gesterkt in die overtuiging. Zelf heeft ze ook mogen ervaren hoe God haar vruchtbaar terzijde heeft gestaan, ondanks haar hoge leeftijd.

Twee gezegende vrouwen gaan ons vol verwachting voor naar Kerstmis. Zij zijn door God begeesterd en vertellen ons een verhaal over ongehoorde dingen die hen door de Geest in de schoot werden geworpen. Met hun kinderen zal God grootse dingen doen. Dat kan niemand nog tegenhouden. Na drie maanden keert Maria terug naar huis. Ze is klaar om de moeder van de Heer te worden. Toch zal ze niet thuis bevallen.

LEZINGEN • Het vraagt niet meer tijd dan een moeder nodig heeft om haar kind te baren, schrijft de profeet Micha. Uit Betlehem, de stad van David zal de vredebrenger geboren worden. Hier klinkt heel sterk de belofte dat uit het piepkleine het grote zal groeien. Vanuit de kracht van de Heer is immers alles mogelijk.

„Niet het ritueel draagt de belofte, maar het kleine,” lees ik in een schriftcommentaar van H. Bunning, hervormd predikant in Deventer. Hoeveel brandoffers we ook opdragen, de wil van God staat boven de wet. Christus-in-de-wereld zegt onomwonden tot de Vader dat Hij zijn wil zal doen. Daardoor worden wij meer dan door alle andere rituele offers geheiligd, eens-en-voorgoed. Jezus is klein begonnen, maar door de wil van God te doen, blijft Hij voor eeuwig groots.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be